

Crniški:

Dragi Marijini otroci!

Upam, da ste se prejšnji mesec sprijaznili s pobožnimi vzdihljaji. Tako ste vsak dan po večkrat izpričali Bogu svojo ljubezen. To dobro navado le ohranite! Prizadevajte si, da bodo vaši vzdihljaji vedno bolj pogosti. Tako boste prišli do tega, da se boste povsod zavedali božje priučnosti in boste v neprestanem občevanju z Bogom. To dvoje je namreč nekaj premenitnega za vaše duhovno življenje.

Čednost krščanske ljubezni se izraža na več načinov. Kadar se veselimo nad božjo popolnostjo; kadar smo žalostni, da se dobri Bog žali z grehi; kadar želimo, da bi se božja volja povsod zgodila; kadar hočemo, da naj bo posvečeno božje ime; kadar nočemo Boga žaliti z grehi; ko ga hočemo razveseliti s čednostnim življenjem — tedaj vedno obujamo čednost krščanske ljubezni.

Ta mesec želim obrniti vašo pozornost, ljubi otroci, na dobro delo, ki bo v vas močno vnemalo vero in ljubezen. Navdušil bi vas rad za misijonsko misel.

Če imamo Boga v resnici nad vse radi, bomo pač tudi želeli, da bi ga vsi ljudje spoznali, častili in ljubili. Pa koliko milijonov je še paganov, ki popolnoma nič ne vedo o pravem Bogu! Ne poznajo presladkega imena Jezus; ne vedo nič o predobri naši materi Mariji, niti o angelih-varihih. In vendar — ko bi spoznali našo sveto vero, koliko časti bi dali Bogu, kako bi ga ljubili:

Dolžnost nas kristjanov je, da pomagamo tem ubožcem do prave vere in v sveta nebesa. To storimo lahko na razne načine. Prepričan sem, da bo marsikateri izmed mojih mladih prijateljev, ko doraste, postal misijonar. Sam pojde med

pagane in jih bo učil krščansko vero. Veliko bo moral pretrpeti, a vse bo storil za Jezusa. Zato bo tudi preobilo njegovo plačilo v nebesih. Dragi moj, ki zdaj to čitaš, ali se ti ne zdi, da te Jezus vabi v ta imenitni poklic? Pripravljaj se nanj z molitvijo in s samozatajevanjem! Tudi katera izmed mladih čitateljic »Angelčka« bo morda zapustila domovino in šla kot misijonska sestra med pagane. Bog jo blagoslovaj na vseh njenih potih, in Marija, naša dobra mati!

Pa mi drugi, ki ostanemo doma, ali naj držimo roke križem? To bi se ne spodobilo, ko drugi žrtvujejo vse, še celó svoje življenje. Tudi mi moramo in hočemo pomagati. Molili bomo za spreobrnjenje paganov in z darovi pomagali misijonarjem, da bodo lahko zidali cerkve in šole ter odkupovali sužnje.

Sveti oče papež močno želé, da bi se vsi otroci vpisali v otroško misijonsko družbo »Dejanja svetega Detinstva«. Upam, da vam je povečini že znana ta bratovščina, in da vas je že mnogo vpisanih. Tisti pa, ki še nič ne veste o nji, poprosite svoje gospode katehete, da vas o nji poučé in vas vpišejo vanjo. Potem pa zvesto molite vsak dan eno češčenamarijo s pristavkom: »Sveta devica Marija, prosi za nas in za uboge paganske otroke!« Pa tudi na mesečni prispevek ne pozabite!

Na Dunaju je prišel na praznik svetega Štefana proti večeru, ko so se po mestu že užgale luči, šestleten deček h gospodu župniku. Zunaj je hudo snežilo. Deček je položil 4 krajcarje na mizo in rekel: »Gospod župnik, jaz bi tudi rad kaj dal za uboge paganske otroke. Za božič smo se mi toliko veselili, ubogi paganski otroci pa niso imeli nič veselja. Kajne, saj boste kmalu tja poslali?« Gospodu župniku je bil deček znan. Bil je sin silno revne matere, ki je sebe in otroke preživljala le s trdim delom.

»Ljubi otrok,« pravi gospod župnik, »odkod pa imaš te krajcarje? Ali ti jih je dala mati?«

»O ne,« pravi otrok, »mati sama nič nima. Zaslužil sem jih sam.«

»Zaslužil si jih? Kako pač?«

»Kosti sem pobiral po hišah in sem jih prodajal v tovarno za klej. Za jerbašček kosti sem dobival po pol krajcarja, včasih tudi celega.«

»Pa si nisi hotel kupiti kaj za božič?«

Deček odkima.

»Pa si dobil kaj od matere?«

Deček zopet odkima.

»In vendar nisi hotel denarja ohraniti in porabiti zase?«
še vpraša gospod župnik. »Poslati ga hočeš čez morje paganskim otrokom, ki jih še ne poznaš?«

Otrok nekaj časa premišljuje, še enkrat pogleda na štiri krajcarje in reče: »Gospod župnik! Mati je rekla: Četudi smo ubogi, vendar imamo Jezuščka, ki je prišel z nebes! To je bilo moje veselje na sveti dan. Paganski otroci pa nič nimajo. Zato jim moramo krščanski otroci pripomoči, da pride ljubi Jezušček tudi k ubogim paganskim otrokom. S temi štirimi krajcarji bi tudi jaz rad k temu pripomogel.« Gospod župnik je podaril otroku lepo podobico, ki je predstavljala Jezuščka v hlevu betlehenskem. Deček je hvaležno pogledal gospoda župnika in odskakljal vesel domov.

Če je šestleten deček imel toliko smisla za misijonsko delo, kako moramo šele mi, ki smo starejši od njega, goreti zanje. Zato bomo postali vsi zvesti člani »Dejanja svetega Detinstva«! Nabirali bomo staniol, porabljene znamke in drugo. Vse to iz ljubezni do Jezusa.

Dragi otroci, pozdravljeni!

Z ljubim Sinom slednji čas

Marija blagoslavlja vas!

Uganke.

V vednem teku se lovita, toda ujameta se ne. Kdo?

Noč in dan.

V čem se ločita prašičevo črevo in irhaste hlače?

(V črevo gre prašičevo, v hlače pa človekovo meso.)

Po štirih hodi, kosti grize, okrog hiše hodi, z repom miga in laja, pa ni pes. Kaj je?

(Psica.)

Kolikor več ima, toliko manj tehta. Kaj je to?

(Sir lukenj.)